

ISSN:3060-4567 Modern education and development
MAKTABGACHA YOSHDAGI AQLI ZAIF BOLALAR O‘YIN
FAOLIYATINING XUSUSIYATLARI

NOSIROV SHAXOBIDDIN FAXRIDDIN O‘G‘LI

SULTANBAYEV OG‘ABEK ISLAMBEK O‘G‘LI

TURSUNOVA IRODA XUJAQULOVNA

YO‘LDOSHEVA MANZURA BAXTIYOR QIZI

Denov tadbirkorlik va pedagogika instituti

Jismoniy madaniyat ta‘lim yo‘nalishi

1-bosqich talabalari

Annatsiya Ushbu maqolada o‘yinning bola xayotidagi ahamiyati, o‘yinning boalaga psixik, fiziologik va ma‘naviy ozuqa berishi, o‘yin orqali bola hayotga moslashishi dunyoqarashining o‘sishi, muloqoting boyishi bilan bog‘liq ma‘lumotlar keltirib o‘tilgan

Kalit so‘z: O‘yin, obraz, psixika, agressiya, muhit, muammo, muloqot, mehnat faoliyati

O‘yin faoliyati - bolalar hayotida alohida mazmunga ega. O‘yinni «hayot yo‘ldoshi» sifatida qabul qilish lozim. Maktabgacha yoshdagi bolalar hayotida u asosiy mazmuni tashkil qilib, yetakchi faoliyat sifatida turtib chiqadi, mehnat va o‘qish bilan chambarchas bog‘liqdir. Ko‘pincha jiddiy voqeyalar bolada o‘yin shaklini egallaydi. Bu shaxsning barcha tomonlarini o‘ziga jalb qiladi: bola harakatlanadi, gapiradi, idrok qiladi, fikrlaydi; o‘yin davomida uning tasavvuri va boshqa psixik jarayonlari faollashadi. O‘yin - bu erkin va mustaqil faoliyat bo‘lib, bolaning shaxsiy tashabbuskorligi bilan yuzaga keladi, hamda faol ijodiy xarakter, yuksak emotsional mazmunga boyligi bilan ajralib turadi.

O‘yinning ko‘pgina konsepsiyalari mavjud bo‘lib, buyuk psixolog va pedagoglar tomonidan yaratilgan, turli xil nazariy vaziyatlarda turadigan va turli xil yo‘nalishdagi o‘yinlar.

O‘yin haqida V.Shtern o‘z fikrini bayon etadi: «Erkin, birdan-bir

maqsadli faoliyat - agar biz o'yin jarayonida ong holatini xarakterlash istagi paydo bo'lsa, o'yinni aynan shunday ta'riflash joiz. Bu yagona maqsadli faoliyat hisoblanadi, ya'ni o'zi bilan o'zi qoniqib, o'ziga tegishli bo'lmagan - «ishga» qarama-qarshi bo'lgan maqsadlarga yo'naltirilmagan bo'ladi. O'ynayotganning ongida o'yinning maqsadi o'yinning tugashiga kelib batamom muvaffaqiyatga erishilgan bo'ladi. O'yin ong tomonidan atroflicha ko'rib chiqilsagina, bu fikr to'g'ri bo'lishi mumkin. Aksincha agar o'yinga «o'z ongida hosil bo'lgan tasavvurlariga qaramay, hayotiy vazifa» sifatida qaralsa, o'yin quyidagi maqsadlarga egaligi aniqlanadi, ya'ni bular o'yin chegarasidan chiqadigan maqsadlardir: rivojlanib kelayotgan qobiliyatlar hamda yuzaga keluvchi jiddiy funksiyalarning ongsiz mashqlarining mustaqil shakllanishi kabi maqsadlar».

K.Koffkaning o'yin haqidagi tasavvurlarini ko'rib chiqamiz. U uchun o'yin bola dunyosi (kattalar dunyosiga qaraganda o'ziga xos va kattalar dunyosi nuqtai nazaridan qaraganda tushunarsiz bo'lgan dunyo)ning namoyon bo'lishida juda muhim hisoblanadi. O'yin faoliyati tarbiyaning alohida bir tizi miga tegishli bo'lib, bu tizim boshqa tizimlar qatorida mavjuddir. Bola ong tizimi tarbiya tizimlari bilan mos keladi, ular bir-biridan mustaqil ravishda, faqatgina dinamik tomondan bog'liq bo'ladi. Koffka o'yinni bolaning alohida o'ziga xos sifatlarga ega bo'lgan dunyosining namoyon bo'lishi sifatida tahlil qiladi. Kattalar dunyosini o'zlashtirish qonun-qoidalari, kattalar hayotiga tayyorlash va boshqalar nuqtai nazaridan qaralishi noto'g'ri. Shunday bo'lsa, bu o'ynayotgan bolaning dunyosini mustaqil paydo bo'lishi deb muhokama qilgan bo'lar edik. J.Piaje ham xuddi shunday qarashga ega. Piajening ishlari shunga asoslanganki, bolaning ichki dunyosi o'z qonun-qoidalariga asosan qurilgan bo'lib, u kattalar dunyosining qonun-qoidalaridan butunlay farq qiladi. Piaje «Bolaning nutq va tafakkuri» nomli ilmiy ishida bolaning ongi, misol uchun, bir vaqtning o'zida ikkita turli xil, birin-ketin joylashgan dastgohlarda tikayotgandek bo'ladi, - degan fikrni bildirgan. Hayotning dastlabki yillarida olib borilgan ish juda muhim hisoblanadi. Bu bolaning o'ziga bog'liq bo'lib, u atrofidagi barcha o'zini qondira oladigan narsalarni o'ziga jalb qiladi va sintezlaydi. Bular - hohish-istaklar, injiqliklar, o'yinlar. Keyinchalik esa, aksincha, ijtimoiy doira tiklanadi,

bunda borgan sari bolaning ta'siri sezila boshlaydi. Bu - mantiqiy nutq, bir so'z bilan aytganda reallik¹. Z.Freydning o'yin haqidagi qarashlarini o'rganib chiqamiz. Freyd bolalar o'yinining tabiatini tushuntiradi, bunda u birinchi navbatda iqtisodiy nuqtai nazardan qaraydi, ya'ni mamnuniyat qabul qilish maylini asos deb biladi. Z.Freyd yozishicha: «Bolalar hayoti davomida o'zlarida qolgan taassurotlarini o'yinda ham qaytarishadi, bu taassurotlar kuchidan ular qattiq ta'sirlanadilar, boshqacha qilib aytganda ular vaziyat ustidan to'la hukmronlik qiladilar. Bizga ma'lumki, boshqa tomondan butun o'yin ularning hohish-istaklari ostida amalga oshadi, bu istak ularning tezroq katta bo'lishlarini va barcha hatti-harakatlari xuddi kattalarnikidek bo'lishini hohlaydilar»

Psixologiyada o'yin 30-yillardan beri o'rganib kelinayotgan bo'lib, shu bilan birga psixologlar aynan bolalar o'yinini tushunishga harakat qilishgan, buning uchun ular individning atrof-muhit bilan o'zaro munosabatining xususiyatlariga asoslanganlar. L.S.Vigotskiy ta'kidlashicha, o'yinni tushunish uchun maktabgacha yosh davrida namoyon bo'ladigan yangi ehtiyojlar va sabab (motiv)larni anglay olish lozim. Bu davrda bolada bir qator turli xil amalga oshmaydigan g'oya va hohish-istaklari paydo bo'ladi. Shuning bilan birga istagiga darhol erishish g'oyasi unda saqlangan bo'ladi. Maktabgacha yoshdagi bola tilak, hohish-istaklarini hayolan amalga oshirish qobiliyatiga ega. Shundan kelib chiqqan holda, bola nega o'ynaydi degan savolga, amalga oshmaydigan orzu-istaklarning hayolan, tasavvur qilish orqali amalga oshirish maqsadi turgan bo'ladi, - deb javob berish lozim.

O'yin bu istak-hohishlarni ro'yobga chiqarish vositasi bo'lib, ammo yagona istak emas, balki umumlashgan istaklardir. Vigotskiy o'yin mezonini bo'yicha, unda soxta vaziyatlarni hosil qilishni tavsiya qilib, uning fikrlashicha bu qoidalar bilan uzviy bog'liqdir. Soxta vaziyat - o'yin, real vaziyatlardan farqi shundaki, «real hayotda mavjud bo'lgan narsa bola nazaridan chetda qoladi, lekin o'yinda hatti-harakatlarni belgilab beruvchi qonun-qoidalarni bildiradi».

Bola rivojlanishida o'yin roli katta ahamiyatga ega bo'lib, u quyidagilarga bog'liq: soxta vaziyatdagi hatti-harakat bolani vaziyatli

aloqadorlikdan ozod etadi, bola o'yindagi vaziyatni ko'rishga emas, balki uni fikrlash, bilish, idrok qilishga o'rganadi.

O'yin jarayonida bola predmetlarning mazmun-mohiyatini ulardan ajralgan holda tushunishga, anglashga harakat qiladi, lekin bir vaqtning o'zida mavjud predmet orqali u faqatgina mavjud harakatni bajaradi, bu bilan biz bola predmet bilan emas, balki uning mohiyati bilan ishlashni boshlaydi demoqchimiz. Lekin ular bilan biron bir harakat qilmoqchi bo'lsa, u albatta bevosita shu predmetdan foydalanadi, uning mazmunini esa faqatgina maktab yoshida to'liq anglay oladi.

Vigotskiy maktabgacha yosh davrida o'yin faoliyati ustunlik qiluvchi faoliyat deb hisoblaydi. Hayotning asosiy vaziyatlarida bola o'zini o'yindagidan farqli ravishda mutlaqo o'zgacha tutadi. Biroq o'yin bola rivojlanishiga asosiy zamin yaratadi. O'yin jarayonida bola har doim o'zidan balandda, o'zining har doimgi hatti-harakatlardan yuksakroq darajada bo'ladi, boshqacha qilib aytganda u o'zidan bir pog'ona yuqoriroq bo'ladi

Shuning uchun ham maktabgacha yosh davrida o'yin faoliyati yetakchi rolni o'ynaydi. Shunday qilib, Vigotskiy o'yinning qoq markazi sifatida, soxta vaziyatlarni ajratib chiqaradi. Aynan bu soxtalik bola ongini qay darajadiligini yaqqol ko'rsatadi. Ushbu fikr D.B.Elkonin teoriyasi asosini tashkil qilib, «O'yin psixologiyasi» kitobida aniq ifodalangan. Elkoninning o'yin haqidagi fikri [1999]: «Inson o'yini - bu shunday faoliyatki, samarali faoliyatning bevosita shart-sharoitlari natijasida insonlar orasida ijtimoiy munosabatlar hosil bo'ladi».

O'yinni tahlilida, uni alohida qobiliyatlar (idrok, xotira, tasavvur va b.) yig'indisiga joylashtirish mumkin, hamda bu qobiliyatlarning solishtirma og'irligini va rivojlanishini o'rganib chiqish lozim. Lekin bunday tahlil o'yin tabiati va sifatining o'ziga xosligini tushunishga yordam bera olmaydi. Umumiy xususiyatga ega birliklarni ajratib chiqish zarur. Ushbu birlik roldir. Aynan rol va u bilan organik jihatdan bog'liq bo'lgan hatti-harakatlar rivojlangan o'yin shaklining birligi hisoblanadi.

D. B.Elkoninning aytishicha, rolli o'yinlar tarkibiga syujet va mazmun kiradi. Syujet - bu voqelikning sohasi bo'lib, o'yin jarayonida bola tomonidan

aks ettiriladi. Mazmun hatti-harakatning markaziy xarakterli momenti hamda bolalarning kattalar, ularning mehnati va ijtimoiy hayot orasidagi munosabati sifatida bola tomonidan aks ettiriladi. Rolli o‘yinning rivojlangan, kengaygan shaklining mazmuni predmet va undan insonning foydalanishi emas, balki ushbu predmetlar orqali kattalarning amalga oshiradigan xatti-harakatlari bo‘lib hisoblanadi.

O‘yin faoliyati bola hayotida, uning jismoniy, ruhiy, aqliy kamolatga yetishida muhim vositalardan biri hisoblanadi. O‘yin orqali aqli zaif bolalar tafakkur, tasavvur, xotira, diqqati kabi barcha psixik jarayonlari rivojlanadi va atrof - muhit haqidagi bilimi yanada kengayib boradi. Maktabgacha ta’lim muassasasida o‘yin faoliyatidan to‘g‘ri va unumli foydalanish, har bir o‘tkaziladigan mashg‘ulotlar va sayr faoliyatining samaradorligini oshirib boradi.

O‘yin aqli zaif bolaning psixologik ko‘rinishiga rivojlantiruvchi ta’sir ko‘rsatuvchi, eng yaqin rivojlanish sohasini ta’minlovchi yetakchi faoliyat bo‘lishi kerak

Aqli zaif bolada mustaqil, ketma-ketlikka amal qilgan holda o‘yin tashkil etishini sekinlashtiruvchi sabablar ichidan, avvalambor, asosiysini - bosh miya po‘stlog‘i integrativ funksiyasining rivojlanmaganligini ajratib ko‘rsatish kerak, shu sabab kattalar bilan emotsional ish yuzasidan muloqot, statik funksiyalar, nutqni o‘zlashtirish muddatlari kechikishini keltirib chiqaradi. O‘yinni tashkil qilishga bola rivojlanishi uchun zarur pedagogik sharoitlarning yo‘qligi ham salbiy ta’sir qiladi, buni ayniqsa, maktab yoshigacha bo‘lgan aqli zaif bolalar yopiq turdagi muassasalarda tarbiyalanganlarida kuzatish mumkin. Zarur yangi emotsional taassurotlardan mahrum aqli zaif bola - oligofren shaxslar, predmetlarning tor doirasi bilan tanish; uning hayoti cheklangan bir xillikda kechadi. Shu tariqa undagi mavjud organik nuqsonga atrof olam haqidagi nochor va ba’zan buzilgan tushunchalar qo‘shiladi.

Kichik yoshdagi aqli zaif bolalar maxsus maktabgacha ta’lim muassasalariga kelganlarida, odatda, umuman o‘ynashni bilmaydilar, ular o‘yinchoqlarning funksional belgilanishidan qat’iy nazar bir xillikdagi amallarni

bajaradilar. Bola uzoq vaqt davomida kubik, o'rdak, mashinani bir xillikda taqillatib o'tirishi mumkin

Bunda ayniqsa, qo'g'irchoqqa bo'lgan munosabat e'tiborga molik, u xuddi boshqa o'yinchoqlardek qabul qilinadi. Qo'g'irchoq shodon tuyg'ularni paydo qilmaydi va odam o'rinbosari sifatida qabul qilinmaydi. Jonivor-o'yinchoqlar ham aqli zaif bolada qiziqish xislarini uyg'otmaydi. Ular bilan bajariladigan amallar xuddi kubik va mashinalardagidek bo'ladi. O'rgatilmagan aqli zaif bolalar orasida o'yinchoqning ta'mini "tatib" ko'rishni yoqtiradiganlari ham uchraydi. Ular rangli kubikning bir qismini tishlab uzib olmoqchi bo'ladilar, matryoshkani yalaydilar. O'yinchoqlar bilan bu kabi amallar asosan chuqur aqli zaif bolalarga xos, lekin bir qator holatlarda ular shunchaki o'yinchoqlar bilan o'ynay bilmaslik, ularni funksional belgilanishi bo'yicha qo'llay olmaslik natijasi ham bo'ladi.

Aqli zaif bolalarning aksariyat qismida amallar bilan birgalikda jarayonli harakatlar ham kuzatiladi, bunda bola uzluksiz bir xil o'yin jarayonini takrorlaydi: qo'g'irchoqni yechintirib-kiyintiradi, kubiklardan qurilma yasab-buzadi; idish-tovoqlarni olib joyiga qo'yadi.

Xulosa

Mavzuga doir psixologik-pedagogik, metodik adabiyotlarni o'rganish natijasida quyidagilarni xulosa qilish mumkin: nutqiy ifodaning paydo bo'lishi va rivojlanishi murakkab bo'lib psixik jarayonlarning yetilganligini talab etadi. Bola uni asta-sekin, nutqning rivojlanishi jarayonida o'zlashtirib egallab oladi. Aqli zaiflikning tuzilishini, uning sabablarini, birlamchi va ikkilamchi nuqsonlarning turli munosabatlarini aniqlash maktabgacha davrda bolalar rivojlanishidagi nuqsonlarni korreksiyalashning eng samarali usullarini tanlashga imkon yaratadi. Maktabgacha yoshdagi aqli zaif bolalarning nutqiy faoliyatini rivojlantirish - juda jiddiy ilmiy-metodik muammo bo'lib, ushbu muammoga psixologik-pedagogik adabiyotlarda katta ahamiyat berilgan. Maktabgacha yoshdagi aqli zaif bolalarning nutqini rivojlantirish muassasasiga qaratilgan tadqiqotchilarning ishlarini tahlili ham muammoning muhim ahamiyatga ega ekanligini ko'rsatdi.

Aqli zaif bolalar nutqidagi nuqsonlar, ya'ni faol lug'atning qashshoqligi, tushunchalar ahamiyatining (mohiyatining) cheklanganligi, ularni noto'g'ri qo'llash, grammatik vositalarning bo'shligi va stereotipligi, mustaqil nutqning zaifligi va boshqa omillar bunday toifadagi bolalar psixikasining shakllanishiga salbiy ta'sir qiladi.

Aqli zaif bolalar nutqining rivojlanishini tadqiqoti bilan shug'ullangan barcha tadqiqotchilar aqli zaiflarda intellekti birlamchi saqlanib qolgan tengdoshlariga qaraganda juda ko'p nutqiy kamchiliklar tarqalganligini ko'rsatadilar va ularni korreksiyalash va bartaraf etishning samarali yo'llarini tadqiq etish zarurligini ta'kidlaydilar. Ana shu samarali vositalarga didaktik o'yinlar ham kiradi. Maktabgacha yoshdagi aqli zaif bolalar nutqini rivojlantirishda didaktik o'yinlardan foydalanishning ahamiyati kattadir. Chunki maktabgacha ta'lim muassasalarida bolalarni tarbiyalashda, maktab ta'limiga tayyorlashda bu davrda bolalarning asosiy faoliyat bo'lgan o'yinning ahamiyati yanada muhim bo'lib qoladi. O'yinda, ayniqsa, didaktik o'yin orqali bolalar yangi bilimlar, tushunchalar, ko'nikma va malakalarni egallab oladilar.

Maktabgacha ta'lim muassasalarida aqli zaif bolalarning nutqini shakllantirish va o'stirishga qaratilgan korreksion-rivojlantiruvchi ishlarda didaktik o'yinlar orqali aqli zaif bolalar nutqining eng asosiy funksiyasi, ya'ni faoliyatni regulyatsiyalovchi funksiyasi, muloqot (kommunikativ, bilish) shakllanadi va rivojlanadi. Bularning barchasi maktabgacha yoshdagi aqli zaif bolalarda nutqni rivojlantirish jarayonida didaktik o'yinlardan foydalanish yo'llarini tadqiq etish zaruriyatini keltiri

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR RO'YXATI:

1. **M.G. Davletshin, Sh. Do'stmuhamedova, M. Mavlonov, S. To'ychiyeva.** Yosh davrlari va pedagogic psixologiya (o'quv-metodik qo'llanma). TDPU, — T.: — 2004.
2. **Z. Nishanova.** Bolalar psixodiagnostikasi. TDPU nashriyoti. Toshkent — 1998.
3. **M. Rasulova, D. Abdullayeva, S. Oxunjonova.** Bolalarning maktabga psixologik tayyorligi. — Toshkent. — 2003.

4. ***S.X. Jalilova va boshqalar.*** Shaxsning psixik taraqqiyoti diagnostikasi. — Toshkent. — 2009.
5. Melikboboyevich, S. U. (2024). BOLALARNING PSIXIK RIVOJLANISHIGA O ‘YINCHOQLARNING TA’SIRI. *SAMARALI TA’LIM VA BARQAROR INNOVATSIYALAR JURNALI*, 2(2), 172-179.
6. MELIKBOBOYEVICH, S. U., QIZI, O. R. Z. S., & QIZI, Q. K. A. (2024). INSONIY MUOMALA VA MULOQOTNING PSIXOLOGIK VOSITALARI. *SAMARALI TA’LIM VA BARQAROR INNOVATSIYALAR JURNALI*, 2(2), 180-188.
7. Melikboboyevich, S. U. (2024). MAKTABGACHA YOSHDAGI BOLALAR FAOLIYATNING PSIXOLOGIK TAHLILI. *NAZARIY VA AMALIY FANLARDAGI USTUVOR ISLOHOTLAR VA ZAMONAVIY TA’LIMNING INNOVATSION YO’NALISHLARI*, 1(2), 93-103.
8. Melikboboyevich, S. U. (2024). MAKTABGACHA YOSHDAGI BOLALARDA O ‘YIN FAOLIYATINING XUSUSIYATLARI. BOLA HAYOTIDA O ‘YINNING AHAMIYATI. *NAZARIY VA AMALIY FANLARDAGI USTUVOR ISLOHOTLAR VA ZAMONAVIY TA’LIMNING INNOVATSION YO’NALISHLARI*, 1(2), 85-92.
9. Melikboboyevich, S. U., Davrbek o‘g‘li, M. D., & Azamat Jo‘rakul o‘g‘, X. (2024). SHAXSDA SALBIY TUZILMALARNING PAYDO BO ‘LISHI. *SAMARALI TA’LIM VA BARQAROR INNOVATSIYALAR JURNALI*, 2(2), 218-228.